

អរិយធម៌ឈីមូ (Chimu civilization)

អរិយធម៌ឈីមូ (The Chimu Civilization) គឺជាអរិយធម៌ដ៏សំខាន់មួយដែលបង្កើតឡើងដោយក្រុមមនុស្សមួយក្រុមនៅក្នុងតំបន់អាមេរិកខាងត្បូង ហើយអរិយធម៌នេះកើតឡើងមុនពេលការមកដល់របស់ជនជាតិអេស្ប៉ាញមកគ្រប់គ្រងតំបន់អាមេរិក និងមុនពេលនៃអរិយធម៌អ៊ីនកាកកើតឡើងទៅទៀត។

បច្ចុប្បន្នអរិយធម៌នេះស្ថិតនៅខាងជើងនៃប្រទេសប៉េរូ ហើយមានទីក្រុងឈ្មោះថា ចាន់ចាន់ (Chan Chan) ដែលជាទីក្រុងនៃ នយោបាយ សាសនា និងវប្បធម៌ដ៏ធំនៃអរិយធម៌ឈីមូ។^១ ទីក្រុងចាន់ ចាន់នេះស្ថិតនៅក្បែរនឹងទន្លេម៉ូច (Moche River) និងស្ថិតនៅក្បែរនឹងអរិយធម៌ម៉ូច (Moche civilization) ដែលមានចម្ងាយប្រមាណជាង៥៥០គីឡូម៉ែត្រពីរាជធានីលីម៉ា នៃប្រទេសប៉េរូ (រូបលេខ១)។ ទីក្រុងចាន់ ចាន់ត្រូវបានដាក់បញ្ចូលក្នុងបញ្ជីបេតិកភណ្ឌពិភពលោកក្នុងឆ្នាំ ១៩៨៦ ក្នុងការជួយថែរក្សា ជុសជុល និងការពារ ជាសម្បត្តិបេតិកភណ្ឌពិភពលោក។^២ តាមរយៈស្វាកស្នាមទាំងនោះ និងការសង្កេតមើលប្លង់នៃការកសាងទីក្រុងនេះ អ្នកស្រាវជ្រាវបានបង្ហាញថា ស្ថានីយនេះ គឺជាទីក្រុងដ៏ធំមួយដែលកើតឡើងមុននៃអរិយធម៌អ៊ីនកាក (Pre Inca civilization) ឬអរិយធម៌មុនកូឡាំបូ (Pre-Columbian America)^៣ (រូបលេខ២)។

ទីក្រុងនេះ មានទំហំប្រមាណ ៣៦ម៉ែត្រការ៉េ និងជាបណ្តុំនៃសំណង់ផ្សេងៗជាច្រើនទៀត ដែលសំណង់ទាំងនោះកសាងអំពីដី ដែលរចនាសម្ព័ន្ធនៃទីក្រុងនេះ ហៅថាភាសាអង់គ្លេសថា Adobe brick structure។^៤ នៅក្នុងទីក្រុងនេះសំណង់ដែលសំខាន់ជាងគេហៅថា *ciudadelas* ឬ *palaces* ដែលជាសំណង់ ព្រះរាជវាំង និងសំណង់ *huacas* ដែលជាសំណង់

^១ <https://whc.unesco.org/en/list/366/>
^២ Ibid
^៣ Ibid
^៤ https://www.researchgate.net/figure/Tschudi-Palacio-Chan-Chan-Peru-Know-how-of-the-adobe-constructive-technique_fig1_279479948

អត្ថបទ៖ អរិយធម៌ឈឺមូ

ប្រាសាទពីរ៉ាមីត។ រចនាសម្ព័ន្ធសំណង់ Ciudadelas គឺមានទីលានជារាងការ៉េ ដែលជាកន្លែងសម្រាប់ប្រារព្ធពិធីសាសនា និងមានការត្រួតត្រាចម្ងាយផ្សេងៗនៅតាមជញ្ជាំង។^៥ លក្ខណៈពិសេសនៃសំណង់ស្ថាបត្យកម្មនៅទីនេះ ក៏មិនខុសអ្វីពីអរិយធម៌ម៉ូចដែរ គឺជាចម្លាក់ក្រឡោតទាប និងរូបគំនូរទឹកពណ៌នៅតាមជញ្ជាំងប្រាសាទដែលជាស្នាដៃគំនូរដ៏អស្ចារ្យនេះក៏អាចនិយាយបានថាមនុស្សក្នុងអរិយធម៌ឈឺមូ មានបច្ចេកទេសខ្ពស់ក្នុងការត្រួតត្រាដែលអាចរក្សាបានយូររហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ (រូបលេខ៣-៥)។ ម្យ៉ាងទៀតមនុស្សនៃអរិយធម៌នេះពូកែខាងផ្នែកបច្ចេកទេសសិល្បៈ ក្នុងការកសាងសំណង់អំពីដី ដែលមានទំហំធំៗ និងមានសិល្បៈសំបូររបែបដែលសមស្របទៅនឹងវប្បធម៌អរិយធម៌របស់ខ្លួន។

អ្នកស្រាវជ្រាវក៏បានរកឃើញនូវវត្ថុសិល្បៈជាច្រើនដែលរួម គ្រឿងអលង្ការ, គ្រឿងស្នូនអំពីដី, កុលាលកាជន៍រូបសត្វជាដើម (រូបលេខ៦-៨)។ តាមរយៈការសិក្សាលើរូបគំនូរនៅលើកុលាលកាជន៍ទាំងនោះបានបង្ហាញពីសង្គម និងមជ្ឈដ្ឋានជុំវិញនៃអរិយធម៌នេះកាលពីសម័យបុរាណដែរ ។

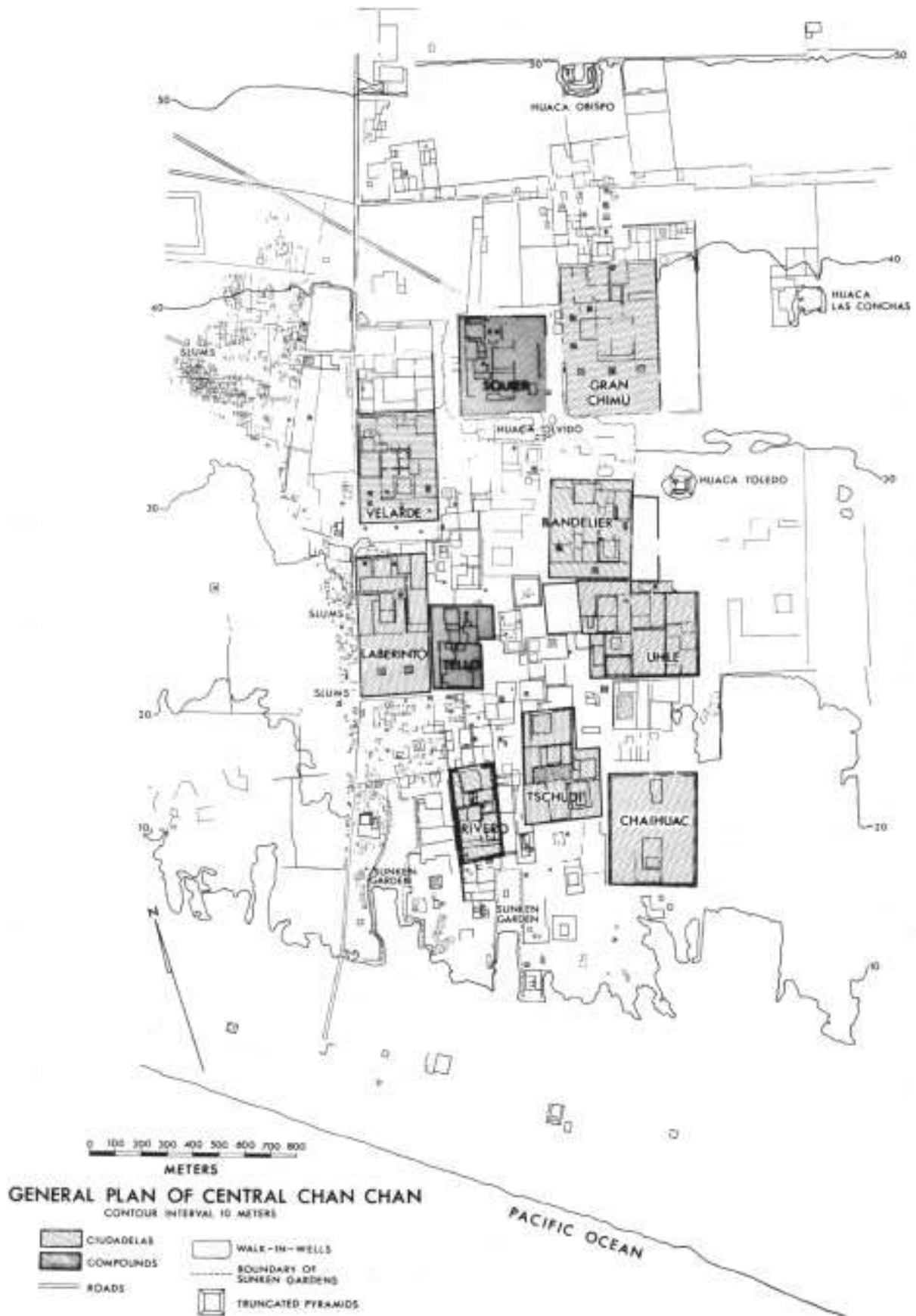
តាមរយៈទិន្នន័យផ្សេងៗខាងលើ អ្នកស្រាវជ្រាវបានបង្ហាញថា អរិយធម៌ឈឺមូមានការរីកចម្រើន នៅអំឡុងស.វ.ទី១២ និងបញ្ចប់នៅស.វ.ទី១៥^៦ ពោលគឺចាប់ពីឆ្នាំ ១១០០នៃគ.ស. រហូតដល់ឆ្នាំ ១៤៧០ ដែលជាឆ្នាំអរិយធម៌ឈឺមូស ត្រូវបានដួលរលំដោយការឈ្លានពានពីសំណាក់អរិយធម៌អ៊ិនកា ដែលត្រូវបានគេស្គាល់ជាអរិយធម៌ដ៏រុងរឿងជាងគេនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃប្រទេសប៉េរូ។^៧

^៥ http://www.archcalc.cnr.it/indice/PDF24/09_Colosi_et_al.pdf
^៦ <https://www.britannica.com/place/Chan-Chan>
^៧ Ibid



រូបលេខ១៖ ផែនទីនៃអរិយធម៌ឈីមូ

ប្រភព៖ Internet



រូបលេខ២៖ ប្លង់នៃទីក្រុងចាន់ ចាន់

ប្រភព៖ Internet

អត្ថបទដោយ៖ អេង តុលា



រូបលេខ៣-៥ ៖ ចម្លាក់ក្បាច់រូបសត្វនៅតាមជញ្ជាំងសំណង់នៃទីក្រុងចាន់ ចាន់
ប្រភព៖ Internet



រូបលេខ៦-៨ ៖ គ្រឿងលោហៈធាតុ និង
កុលាលក្ខណ៍រូបសត្វ
ប្រភព៖ <https://www.artic.edu>

ឯកសារយោង

<https://whc.unesco.org/en/list/366/>

https://www.researchgate.net/figure/Tschudi-Palacio-Chan-Chan-Peru-Know-how-of-the-adobe-constructive-technique_fig1_279479948
http://www.archcalc.cnr.it/indice/PDF24/09_Colosi_et_al.pdf
<https://www.britannica.com/place/Chan-Chan>

